

Pondelok 26. júna 2017

Piesne: ES č. 381, 606

Text: J 4, 5 – 18

„Ježiš riekol: Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žiť. Kto by však pil z vody, ktorú mu ja dám, nebude žiť naveky, ale voda, ktorú mu ja dám, bude v ňom prameňom vody prúdiacej k večnému životu...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ježiš prekonáva rozdelenie národov – tak by sme mohli označiť tému tohto biblického odseku. Je teda nadčasová a nadovšetko aktuálna. Spory a povyšovanie sa jedného národa nad druhým sa tiahnu celými dejinami ľudstva. Rozdielnosť náboženských vyznaní je nedeliteľnou súčasťou takmer všetkých krvavých konfliktov. Obavy, odpor a odsudzovanie príslušníkov rozličných náboženských vyznaní je, žiaľ, aj smutnou realitou našich dní. Preto je posolstvo tohto biblického textu také naliehavé. Rozprávanie o stretnutí Pána Ježiša so ženou Samaritánkou pri Jákobovej studni v meste Sychar je priam nabité symbolikou stretávania, vzájomného rozhovoru a spoznávania sa. Abrahámov sluha išiel k studni hľadať nevestu pre jeho syna Izáka a našiel Rebeku (1M 24,1 – 27). Pri studni z nášho príbehu spoznal Jákob svoju manželku Ráchel (1M 29,1 – 12). Mojžiš sa pri studni stretol so svojou manželkou Cipporou (2M 2,15 – 21). Evanjelista Ján používa túto symboliku a predstavuje nám jej rečou stretnutie oveľa hlbšieho významu. Tí, ktorí by sa vlastne ani nemali stretnúť a rozprávať, sa tu rozprávajú o tých najhlbších otázkach života: o večnom živote, pravde o vlastnom živote, a najmä o tom, aké je vlastne pravé vzývanie Boha. Je pozoruhodné, že toto je jediné miesto v celej Novej zmluve, na ktorom je Ježiš vyslovene označený ako Žid. A to práve vtedy, keď koná v rozpore s pravidlami, ktorými Ho zväzovalo Jeho vlastné náboženstvo. Vstupuje do krajiny, ktorej sa pravoverní radšej vyhýbali. Nadväzuje rozhovor s príslušníkom iného náboženstva a ešte k tomu so ženou. Najmä však prichádza s neslýchanou odpoveďou na zásadnú náboženskú otázku: Ako a na ktorom mieste je možné autentické vzývanie Boha? Svojou odpoveďou ruší predstavu národných svätých. Na miesto fyzickej geografie náboženstiev stavia duchovnú geografiu: *„Ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme, ale... v duchu a v pravde.“ (J4, 21. 24) Amen.*

Modlitba:

Všemohúci Bože, slovami a činmi nášho Pána Ježiša Krista nás učíš prekonávať hranice, ktoré medzi sebou vytvárajú ľudia z najrôznejších dôvodov. Odpusť nám, keď pre svoju hriechnosť prehlbujeme rozdelenia medzi ľuďmi na základe národnej, náboženskej, názorovej či akejkoľvek inej príslušnosti. Nauč nás nasledovať slovo Pána Ježiša a porozumieť tomu, že Ty, všemohúci Boh, si Bohom všetkých ľudí, a to je dôvod, pre ktorý máme hľadať cesty porozumenia k sebe navzájom. Amen.

Doc. Mgr. Ondrej Prostreďník, PhD., evanjelický a. v. duchovný, pedagóg na Katedre Novej zmluvy na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave